

det efter min Formening; slet ikke har. Hartkornet kommer jo nemlig forsaavidt aldeles ikke Tienden ved. Det, at man nu her i Kongeriget beregner Tienderne efter Hartkorn, er slet ikke Andet end en Regningsbefemmelighed. Hvad det kommer an paa ved at fastsætte Tienden, er, om man vil, en Kritik af Hartkornets Rigtighed overfor Eiendommens Productionsevne. Tienden sættes jo nemlig efter Kongerigets Lovgivning ikke efter en Undersøgelse af Hartkornet, men efter en local Undersøgelse af den enkelte Eiendom. At man saa siden regulerer den efter Hartkornet, er Noget, der aldeles ikke vedkommer selve Tiendeansættelsen. Jeg vil endnu fremhæve, at det er min Overbevisning, at det Grundlag, der i sin Tid er fastsat for Tiendebyrden paa den enkelte Eiendom, ikke bør fraviges. Det er Noget, der ligger ligesvem i Tiendens Natur, og det har ogsaa været den egentlige Grund til, at Lovgivningen i sin Tid har villet, at den afvejlende Tiendebyrde skulde standses, for at ikke Tiendeesterne skulde drage Fordeel af den Udvikling, som Eiendommens Forbedring maatte fremkalde. Man vilde altså, forekommer det mig, ligesvem gjøre Uret, dersom man nu, efterat der er sat Hartkorn paa de paagjældende Eiendomme, vilde slaae en Streg over hele den Afgjorelse af Tiendespørgsmaalet, som for deres Vedkommende fandt Sted i 1847, efter den Tilstand, hvori Eiendommene dengang vare. Det er denne, der skal lægges til Grund, og jeg troer, at man gjør meget feil i nu, at tænke paa at søge at omregulere den, efterat der er blevet sat kongerigt Hartkorn paa de flestvigske Eiendomme. Men, hvorledes disse Forhold derovre nu end hænge sammen, saa har jeg, som sagt, efter alle de Erklæringer og Oplysninger, der fra de competente Autoriteters Side ere komne til Ministeriets Kundskab, ikke Grund til, at troe Andet, end at Forholdene ere, endelig prdnede paa Grundlag af de Forretninger, som Commissionen af 1ste December 1837 foretog, og at den endelige Ordning af dem har fundet Sted i 1847 ved de da meddeelte Approbationer.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes

Forhandlingen. Sagens Overgang til anden Behandling fattes under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Navn: Jeg skal tillade mig at fremsætte Forslag om, at der i denne Sag ned sættes et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Da Sagen begjærede Ordet med Hensyn til dette Forslag, fattes det under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

Man gik derpaa til det sidste Punkt paa Dagsordenen, som var: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov sigtende til at fremme Behovs, Stamhuses og Fideicommissgodfers Overgang til fri Fordeieendom m. m.

Der afgaves 43 Stemmesedler, som alle vare gyldige. Valgte bleve N. P. Hansen, Carlsen og Moltke-Bregentved, hver med 43, Brock, Schøler og Ussing, hver med 42, og Carlsen med 41 Stemmer.

Formanden: Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg under Mødet fra Indenrigsministeren har modtaget Underretning om, at han ønsker her i Landsstinget at forelægge Forslag til Lov om Fortabelse af Indfødsret. Forelæggelsen skal komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Onsdag, Kl. 1½. Dagsordenen vil da være:

1) Indenrigsministeren forelægger:

Forslag til Lov om Fortabelse af Indfødsret.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Fredning af visse nyttige Dyr.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Nedlæggelse af Stamstutteriet paa Frederiksberg og nogle dermed forbundne Foranstaltninger m. m.